Ziekte van Menière focus: niet-medicamenteuze behandeling en rijgeschiktheid bij de ziekte van Menière

Haio: NISSAN Sima , KUL
Promotor: VAN NULAND Marc , KUL
Praktijkopleider: OTTOY Elke

Context: De Duodecim richtlijn van de ziekte van Menière toetsen aan de wetenschappelijke literatuur en de Belgische zorgcontext en de aanbevelingen adapteren indien nodig.

Onderzoeksvraag: 1. Wat zijn niet-medicamenteuze behandelopties voor de ziekte van Menière? 2. Welke praktische aanpassingen moeten gebeuren wat betreft rijgeschiktheid bij de ziekte van Menière?

Methode: Door middel van de ADAPTE-procedure werden aanbevelingen van de huidige Duodecim richtlijn geadapteerd. Hiervoor werd een onderzoek uitgevoerd naar bestaande richtlijnen over de ziekte van Menière. Twee richtlijnen werden hiervoor geselecteerd en onderzocht. De onderwerpen diagnose, medicamenteuze behandeling, niet-medicamenteuze behandeling en rijgeschiktheid kwamen in aanmerking voor adaptatie. De onderwerpen niet-medicamenteuze behandeling en rijgeschiktheid zullen hier verder besproken worden. De vier geformuleerde aanbevelingen werden geëvalueerd door een peer-review die bestond uit huisartsen, huisartsen in opleiding en NKO-artsen. Op basis van het aantal antwoorden zeer toepasbaar en toepasbaar werd een consensusscore bepaald. Indien deze score boven de 75% lag werden de voorgestelde aanbevelingen aanvaard. Indien deze score niet bereikt werd werden de aanbevelingen geherformuleerd gebruik makende van de opmerkingen van de bevraagde groep.

Resultaten: Aanbevelingen werden geformuleerd voor een zoutarm dieet, vestibulaire revalidatie, chirurgische behandelopties en de rijgeschiktheid bij de ziekte van Menière. De aanbevelingen zijn gebaseerd op de aanbevelingen van de geselecteerde richtlijnen, gevonden informatie uit de literatuur en de resultaten van de peer-review. Een regelmatige levensstijl wordt aangeraden bij de ziekte van Menière, maar het effect ervan heeft weinig wetenschappelijk bewijs (Grade 2C). Bij een vestibulaire dysfunctie kan vestibulaire revalidatie overwogen worden (Grade 2C). Er bestaan chirurgische behandelopties waarvoor de patiënt moet worden doorverwezen naar de NKO-arts (Grade 2C). Wat de rijgeschiktheid betreft wordt ervan uitgegaan dat het opkomen van een aanval van vertigo bij de ziekte van Menière kan worden aangevoeld, waardoor dit het rijden niet verhindert.

Conclusie: Verschillende aanbevelingen hebben onvoldoende onderliggend wetenschappelijk bewijs. Bijkomende en nieuwe onderzoeken kunnen hier in de toekomst verandering in brengen.
Trefwoorden: Ziekte van Menière – Richtlijn - Behandeling – Dieet – Levensstijl – Vestibulaire Revalidatie – Chirurgie -Rijgeschiktheid.